

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Maria Szulc (sprawozdawca)

SSA Andrzej Niedużak

w sprawie z powództwa M. N.

przeciwko BKM S. GmbH & Co. KG w N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 8 sierpnia 2012 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie o kosztach zawarte

w wyroku Sądu Okręgowego

z dnia 23 marca 2012 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda koszty postępowania apelacyjnego w kwocie tysiąca dwustu złotych. W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy lakonicznie stwierdził, że o kosztach orzekł zgodnie z art. 100 k.p.c. oraz art. 108 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając, co z uwagi na różne wartości przedmiotu zaskarżenia, doprowadziło do przyznania kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz powoda.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana zarzuciła Sądowi Okręgowemu, że ograniczył się on jedynie do powołania art. 100 k.p.c., nie uzasadnił jednak merytorycznie rozstrzygnięcia o kosztach, bowiem nie wskazał sposobu ich wyliczenia, ani przyjętej zasady obciążenia nimi stron. Wniosła o zmianę zaskarżonego rozstrzygnięcia i wzajemne zniesienie kosztów, względnie zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego na jej rzecz.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego zasada kompensaty kosztów, objęta art. 100 k.p.c., jest jedną z reguł uzupełniających zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy, o jakiej traktuje art. 98 § 1 k.p.c. Daje ona możliwość rozdzielenia kosztów procesu odpowiednio do zakresu, w jakim uwzględnione zostało roszczenie lub obrona, w razie częściowego tylko uwzględnienia powództwa. Przyjęcie za podstawę orzeczenia o kosztach jednej z trzech zawartych w tym przepisie reguł - wzajemnego zniesienia, stosunkowego rozdzielenia albo włożenia na jedną ze stron obowiązku zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu - wymaga oceny, czy będzie ona adekwatna do obowiązków stron ukształtowanych wyrokiem oraz czy będzie trafna w odniesieniu do wysokości kosztów poniesionych przez strony. Sąd, dokonując rozliczenia kosztów procesu, zawsze powinien najpierw ustalić, jakie koszty zostały przez strony w postępowaniu poniesione, określić proporcje, w jakich strony utrzymały się ze swymi roszczeniami lub obroną i w oparciu o te proporcje, ustalić jaka część kosztów powinna obciążać każdą z nich. Rozliczenie kosztów nie musi być dokonane w sposób ściśle arytmetyczny, jest jednak nieodzownym elementem

orzekania o kosztach procesu (por. postanowienie SN z dnia 18 maja 2011 r., III CZ 23/11, niepubl. oraz postanowienie SN z dnia 14 kwietnia 2011 r., niepubl.). Sąd Okręgowy, rozstrzygając o kosztach postępowania stwierdził jedynie, że o kosztach orzekł zgodnie z art. 100 k.p.c. oraz art. 108 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając, co z uwagi na różne wartości przedmiotu zaskarżenia, doprowadziło do przyznania kosztów postępowania apelacyjnego na rzecz powoda. W sytuacji, w której obie apelacje, o różnych wartościach przedmiotu zaskarżenia, zostały oddalone, nie wskazał ani kwoty kosztów poniesionych przez strony i podlegających rozliczeniu, ani proporcji, w jakiej koszty te rozdzielił, a w konsekwencji nie uzasadnił sposobu wyliczenia zasądzonej kwoty 1200 zł. Słuszność trzeba zatem przyznać żalącej, że zaskarżone postanowienie zapadło z naruszeniem art. 100 k.p.c. i uchyla się spod kontroli umożliwiającej jego weryfikację. Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 zd. 1 w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.